

sil, naj mu čita iz nje. Ker Trdina ni uslišal prošnje, je potegnil Figet nož in je zabodel prijatelja pod srce. Zabodenemu so komaj rešili v bolnišnici življenje. Figetu je prisodilo mariborsko okrožno sodišče 8. junija eno leto strogega zapor.

Obsojen radi uboja. V Mariboru je bil 12. junija obsojen na štiri leta 25 letni posestniški sin Ludvik Brunčič iz župetincev, ker je 12. februarja s krampom prebil lobanjo sosedu Francu Postraku, ki je kmalu podlegel v bolnišnici poškodbi.

Slovenska Krajina.

Beltinec. Hočemo, da vsa javnost zve, kako smo zagrebeli še zadnjo kost visoko leteče, nizko padle JNS. Dne 6. junija zjutraj se je začelo in končalo zvečer. »šenta celji den,« se bo kdo vprašal. Da ves dan so bile volitve in ves dan smo pokapali »šenta« JNS. Težko smo pričakovali ta dan, nekateri z žalostjo, da padejo, drugi z veseljem, da vstanejo, le mi, zvesti Koroščevi pristaši, z mirno vestjo, katera nas je pripeljala do zmage. JNS pa je doživela tak poraz, da so bili zelo potrjeni. Naša občina, katera ima preko 5000 prebivalcev, je bila predmet skrbi JNS, kaj bo z njo. Na vse kripilje so se trudili, da bi jo dobili pod svojo pest. Toda ni bilo sreče, 900 volilcev je proti 2000 glasno izpričalo, da se zaveda svoje slovenske narodnosti ter da ne mara svoje kože nositi na prodaj za Pucija in druge, temveč prisega zvestobo dr. Korošču.

Se zagoneten umor. Zadnje dni so potegnili iz Mure pri Sp. Bistrici truplo 30 do 35 let starega moškega. Odkrili so na utopljenca več sumljivih znakov, radi katerih je odredilo mariborsko državno pravdnštvo sodno raztelesenje. Komisija je ugotovila, da je nekdo neznancu prebil s topim predmetom lobanjo in ga je nato vrigel v Muro. Oblast je uvedla obširno preiskavo.

Neznan utopljenec. Pri Črensovcih je naplavila Mura kakih 50 let starega moškega, ki je bil oblečen v gornještajski jopič. Truplo je bilo kake tri tedne v vodi in je bilo pokopano na črensovskem pokopališču.

Smrt na državni meji. V Križevcih v vinogradih pri Dolini je zadela v noči obmejna patrula

na moškega, ki je hotel prekorajiti državno mejo po nedovoljeni poti. Kakor hitro je zagledal presenečeni graničarje, se je spustil v beg in se ni zmenil za pozive na sloj. Graničarji so

oddali nanj več strelav, ki so neposlušneža smrtno zadeli. Ustreljen je 47letni Franc Racz iz Sahide na Madjarskem in je imel pri sebi 120 pengö.

Tabor slovenskih fantov in mož v Celju od 27. do 29. junija 1937.

Tabor v Celju se bo vršil pod pokroviteljstvom nadškofa dr. A. B. Jegliča.

Sporod:

V ponedeljek 28. junija: Ob 20 v mestnem gledališču športno-gimnastična akademija s peštrim sporedom. — Ob 21.30 bakljada po mestu in podoknica pokrovitelju tabora, prevz. nadškofu g. dr. Antonu Bonaventuri Jegliču in lavantinskemu vladiki prevz. knezoškofu g. dr. Ivanu Jožefu Tomažiču.

V torek 29. junija, na praznik sv. Petra in Pavla: Ob 5.30 in ob 6 v vseh celjskih cerkvah sv. maše in sv. obhajilo fantov in mož. — Ob osmih spoved po mestu. — Ob 9.30 pred Marijino cerkvijo pridiga in sv. maša prevz. knezoškofa g. dr. Ivana Jožefa Tomažiča. Ob 10.30 na istem prostoru slavnostno zborovanje fantov in mož. — Ob 16 na Glaziji javen nastop fantov.

Zveza fantovskih odsekov je sklenila, da se vrše letošnje zvezine tekme za člane in mladce o priliki velikega fantovskega tabora v Celju, in sicer v dneh od 27. do 29. junija. Tekmuje se v telovadbi, lahki atletiki ter v odbojki.

Ministrstvo prometa je dovolilo 50 odstoten popust na vseh naših železnica za čas od 26. junija do 2. julija opolnoči.

Preskrbljeno bo za ceneno prehrano in za skupna pa tudi za privatna prenočišča.

Tabor fantov in mož v Petrovčah preložen

Radi žalovanja za akademikom Rudolfom Dolinarjem je tabor fantov in mož v Petrovčah preložen na 20. junij.

Tabor katoliške mladine na Gomili, najlepši razgledni točki Slovenskih goric, v bližini meje med župnijami Sv. Tomaž, Polenšak, Sv. Lovrenc v Slov. goricah, Sv. Andraž, Sv. Jurij ob Ščavnici in Mala Nedelja, se vrši na Alojzijevo nedeljo, 20. junija. Ob 10 pridiga mil. g. prošta iz Ptuja, blagoslovitev prenovljene Marijine kapele, nato sv. maša z ljudskim petjem. Po službi božji zborovanje katoliške mladine. Govorniki iz Maribora in od Sv. Tomaža. Ob 14.30 litanije pri Vrhnjakovem križu, sedem minut od Gomile proti vzhodu, ob 15 v senčnatem dvorišču g. Ivana Vrhnjak v Senčaku 1 sodobna in pomenljiva igra »Podrti križ«, ki jo uprizori malonedeljsko prosvetno društvo v prid svojemu nameravanemu novemu domu. Nastopijo tudi malonedeljski pevci in godba. Ob slabem vremenu se vse preloži na prihodnjo nedeljo. Mladina poštena, pridni!

Majšperg. V nedeljo 30. maja se je vršil pri nas ustanovni občni zbor Prosvetnega društva. Pomen društva nam je obrazložil g. Kotnik, zastopnik Prosvetne zveze v Mariboru. Starši! Pristopajte v to društvo; pošiljajte vanj svoje sinove in hčere, kajti namen društva je vzgojiti svoje člane v katoliško slovenskem duhu, v duhu poštenosti in treznosti. Želeti je, da bi vsak katoliško zavezni faran bil tudi član Prosvetnega društva!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Pri Sv. Jurju ob Ščavnici bo v nedeljo 20. junija proslava 65 letnice rojaka notranjega ministra g. dr. Antona Korošca. V soboto zvečer bo bakljada, v nedeljo zarana, takoj po rani službi božji, pa pri njegovi rojstni hiši slavnostno zborovanje z govori, deklaracijami itd. Vabimo ne samo domačine, ampak tudi vse sosede in druge, da se te proslave udeležijo v najobilnejšem številu. Zlasti prosimo prosvetne in druge organizacije, da pridejo v nedeljo zarana polnoštevilno in z zastavami. V slučaju slabega vremena bo proslava v Pergarjevi dvorani. Da lahko vsak izvrši svojo krščansko dolžnost, bodo sv. maše ob 5, ob 6 slovesna za slavljenca, ob pol 10 in ob 11.

že leta 1698. Oltar in razne svete podobe na stenah so vse izklesane iz soli. To je edina kapelica take vrste na celnem svetu.

»Zvon pekla«

V kitajski provinci Auvei je visoka gora Silušan, ki jo imajo Kitajci za sveto goro. Na tej gori nameravajo Kitajci, ki so budisti, obesiti velikanski zvon, kateri bo tehtal najmanj 20 ton. Zvon ulivajo kar na vrhu gore. Ko bo zvon ulit, bo najbrž največji zvon sveta. Dvignil ga bodo v poseben stolp, ki ga tudi grade tam zraven. Ko bo zvon v novem zvoniku, bo redno zvonil. S tem zvonom hočejo kitajski budisti, ki imajo vero v pekel, »dramiti duše, ki so v peklu«. Kitajski

učen v krščanskem nauku; morda je prav to glavni vzrok, da ne more najti prave poti. V duši mu mora biti vihar, ta ali ona beseda je pričala o nekem temnem, nemirnem hrepenenju po Bogu.

Ko bi bilo mogoče tega človeka pripeljati k Bogu in ga spraviti na pravo pot krščanskega življenja! Ako bi se grofov jagar spreobrnil, bi bil to silen zgled, ki bi potegnil marsikoga za seboj.

Dolgo je Veronika premišljevala. Potem se je kratko in malo odločila: tega človeka hočem za vsako ceno spreobrniti in napraviti iz njega gorečega kristjana.

Tudi Cenca je bila v svojih mislih več ko navadno pri grofovem jagra. Ni našla miru in je venomer ječala. Večkrat je vprašala Veroniko, kak se ji Anza zdi. Izpočetka je ta odgovarjala bolj na ovinke; ko pa bolnica ni odnehala, je dejala kar naravnost:

»Ljudje vedo malo kaj dobrega o njem povedati, ali vse ne bo res. Da ima nekaj divjega na sebi, tega ni kos tajiti. Ko se bo le spovedal — in gotovo se bo —, tedaj se bo že umiril in bo postal dober človek.«

»Spovedal? — Spovedal?« je zastokala Cenca, potem se je zopet pogreznila v svoje misli.

Neki dan potem je poklicala Veroniko čisto blizu k sebi in ji je rekla boječe:

»Veronika, jaz bi se tudi morala spovedati, pa je tako strašno hudo. Dolgo, dolgo se že nisem.«

»Mati, to je tako lahko kakor nič,« ji je dejala Veronika in se je tako razveselila, da bi bila najrajši zavriskala. »Saj spovednik pomaga in čez pol ure je vse pri kraju — pa boste videli, kako mirni in srečni boste potem.«

»Da, ko bi le pravega spovednika našla!... Z župnikom sva si navzkriž; tega nočem — drugega pa ni ne.«

»Pa pride!« je dejala dekle. »Stric Gašpar mi je včeraj pravil, da gospod župnik v nedeljo odide in ga nekaj tednov ne bo doma. Namesto njega pride pater Valerijan iz Celovca. Patra Valerijana dobro poznam, je bil lansko leto v Šmarju, ko smo imeli misijon. Tako dober je in prijazen! Sama ljubezen ga je.«

Bolnica si je oddahnila. Kmalu pa se ji je lice zopet nagubalo in oči so se ji od skrbi zamračile.

»Strašnega nekaj mi je na srcu, tako strašno, da tega nikomur ne morem povedati,« je zastokala. »Tebi... tebi, Veronika, tebi bi morda mogla povedati... ti bi bila tiho, kajne?«

»To vam prisežem, mati Cenca! Sveto mi je, kar mi kdo zaupa; tega nikomur ne povem. Ali to vam ne pomaga, če se samo meni spoveste.«

»Že, že... saj ti mi lahko svetuješ in tudi pomagati.«

»Pa povejte v božjem imenu!«

»Da, da... Strašen greh sem storila... Anzanu, da, Anzanu,« je sopihala žena; »... ne, danes ti ne